

Dezrobire

Într-o zi din perioada anilor '80, Alina a primit la locul de muncă o veste îngrozitoare - postul ei urma să fie curând restructurat. Aceasta i-a provocat o depresie puternică. Plângea toată ziua și nu știa încotro să-și îndrepte pașii, căci locuri de muncă nu se găseau. A mers la un unchi să-i spună necazul care se abătuse asupra ei, iar el, crezând că o ajută, i-a propus să o ducă undeva la țară, în satul Poieni, la o femeie despre care se spunea că are descoperiri dumnezeiești. Crezând că acesta este ajutorul trimis de Providență, Alina s-a agățat de promisiunea lui și au hotărât să meargă acolo chiar a doua zi. Și unchiul ar fi vrut să afle un cuvânt pentru suflet, avea probleme cu sănătatea și cu situația grea a fiicei lui, Antoaneta.

Așa s-a făcut că, în zori, toți trei au plecat spre satul Poieni. Unchiul nu mai știa adresa exactă, dar spre uimirea lui, femeia pe care o căutau îi aștepta la poartă, „fusesse anunțată” de venirea lor. Mama Anica era o femeie în vârstă, îmbrăcată în negru, după portul de la țară. Veneau la ea oameni de pretutindeni aduși de necazuri, căutând o mângâiere. Ea se ruga pentru ei și le transmitea niște mesaje pe care pretindea că sunt de la Dumnezeu. Nu primea bani de la nimeni, doar untdelemn și lumânări pe care le ardea la icoane sau la troițele făcute de ea prin sat. Pentru aceste lucruri, de multe ori era bătută crunt la poliție; suferea și fizic și moral. Toți îi spuneau „sfânta” și așa i s-a adresat și Alina.

Femeia i-a poftit în casă și i-a întrebat ce vânt i-a adus la ea, iar ei și-au depănat necazurile. Unchiul Alinei vroia să știe câte ceva despre sănătatea lui. Verișoara nu primea viza de plecare din țară la fratele ei și rămăsese fără slujbă. Alina nu știa încotro să caute un loc de muncă. Mama Anica i-a ascultat, apoi a început să se roage cu voce tare și-a făcut semnul crucii și a chemat pe Sfântul Arhanghel, cerându-i să coboare. Tare mă dogoare apropierea ta, a mai adăugat ea, apoi a rămas cu ochii mari deschiși și cu privirea fixă. Ea s-a adresat mai întâi verișoarei spunându-i că va ajunge cu bine la fratele ei, că mai are niște încurcături cu actele, dar va pleca negreșit peste șase trepte.

Mesajul pentru unchiul a fost mai scurt și lăsa de înțeles că este un om cu inimă bună, dar cu multe boli în trup.

Cuvintele adresate Alinei nu i-au adus încurajare, pentru că de la început i s-a spus: Cu tine, Alina, este mai greu. O femeie cu ochii mari și un bărbat au făcut ca să rămâi fără serviciu. Dar să te duci să bați la aceeași ușă; de acolo vei căpăta pâine.

Alina a înțeles că se va ivi un post pentru ea în aceeași instituție, dar a cugetat cu tristețe: Doamne, am învățat atâta carte și acum abia pot căpăta o pâine! Și, ca un răspuns la gândul ei, femeia a continuat: Nu întreba de ce ești fără serviciu, așa sunt vremurile grele. La urmă, bătrâna a oftat cu milă de mai multe ori și a spus de parcă vorbea cu cineva nevăzut: *Bine, nu-i spun, asta nu-i spun ...* După aceste cuvinte și-a

revenit din transă și asta a fost tot.

Alina ar fi vrut să știe cine era femeia cu ochii mari și bărbatul care luptaseră ca ea să nu aibă serviciu. Bănuia că era vorba de o cunoștință în vârstă, care într-adevăr avea o exoftalmie pronunțată, și care, împreună cu feciorul ei, se ocupa de lucrări vrăjitoarești. Ar mai fi vrut să afle de ce femeia oftase la sfârșit când îi transmitea ei mesajul. Erau preziceri negre vizavi de persoana ei? Dar mama Anica a refuzat să-i dea lămuriri, iar ei au plecat.

Faptul că această femeie nu a luat nimic de la ei, că îi primise în casă, deși știa că va fi bătută la poliție din pricina lor, o impresionase. Alina a crezut că a descoperit o sfântă și ar fi vrut să o mai vadă, dar nu a mai fost să fie. Totuși acea vizită și cuvintele auzite atunci i-au stăruit mult în minte și au fost pentru ea un subiect predilect de discuție. Apoi a urmat partea a doua - împlinirea prezicerilor acelei femei. Și după cum s-au desfășurat evenimentele, totul părea atât de adevărat, pentru că demonul care lucra prin acea femeie trebuia să o convingă că în locul acela „gura Domnului vorbește” și să o facă să mai vină să-i ceară sfatul, și eventual, să mai aducă și pe alții.

Fusesse la mama Anica pe data de 15 septembrie. Peste 6 trepte (6 luni mai târziu), pe 15 martie, verișoara ei Antoaneta părăsea România îndreptându-se spre alt continent. Era fericită, dar nu știa că, spiritual, se împovărase cu un păcat de ghicire, ca cel făcut de regele Saul în cartea 1 Samuel.

Între timp, și unchiul aflase de o mulțime de beteșuguri pe care le purta în trup și acest fapt nu i-a ușurat cu nimic situația. Însă, mai grav era faptul că Înșelătorul îi orbise mintea și îl făcea să se creadă un om evlavios.

Cu Alina, însă a fost altceva. Inițial a avut impresia că și mesa-

jul pentru ea s-a împlinit, căci la scurtă vreme a căpătat un loc de muncă în aceeași branșă. Dar ultimele cuvinte ale acelei preziceri, care prevesteau pentru ea ceva sumbru, s-au lămurit abia după luni de zile. Până atunci, viața ei a decurs normal, apoi, într-o zi, atunci când se aștepta mai puțin, a venit și necazul despre care nu trebuia să știe până atunci. Alina a suferit un accident grav, în împrejurări neobișnuite. În urma lui, ea nu a mai fost același om. Fusesse foarte aproape de moarte, dar șocul prin care a trecut a trezit-o dintr-o adormire spirituală. S-a întrebat unde s-ar fi dus sufletul ei cu toate păcatele făcute până atunci. S-a îngrozit la gândul că va trebui să dea socoteală pentru ele și tare ar fi vrut să rezolve problema lor. Pe fondul acestor gânduri, a primit mesajul pocăinței și nu a avut decât părerea de rău că nu cunoscuse mai devreme această Cale.

Alina s-a hotărât să urmeze pe Cristos și să împlinească voia Lui. A intrat în apa botezului și a început o viață nouă. Apoi s-a adâncit mai mult în cunoașterea lui Dumnezeu. A început să citeas-

că cărți despre credință, să asculte mărturiile pline de har ale fraților bătrâni, să participe la cursuri biblice. Studiul Scripturii a ajutat-o mult să se apropie de Dumnezeu și să înțeleagă în lumina Lui tot ce se petrece în jur. Și-a amintit de vizita pe care o făcuse cu ani în urmă în satul Poieni și s-a îngrozit când și-a dat seama în ce se băgase atunci, mânată de disperare. Ea, care nu ar fi umblat nicidecum pe la vrăjitori sau spiritiști, vizitase pe mama Anica, o femeie care slujea celui rău, ea însăși o victimă a lui.

Femeia, despre care se vorbea în satele din jur ca despre o sfântă, nu împlinea câtuși de puțin Cuvântul lui Dumnezeu. În el se vorbește despre un botez care spală păcatele și despre o viață nouă în Cristos. Și cel chemat în lucrarea Domnului, trebuie să treacă prin ele, căci altminteri nu se poate. Chiar dacă credea în Dumnezeu, nu lua bani, era smerită, făcea milostenii, ...bătrâna Anica își rostea mesajele în stare de transă, precum șamanii și spiritiștii. În rugăciunile ei nu chema pe Tatăl sau pe Fiul, ci invoca îngerii sau

sfinți, despre care Scriptura spune că sunt împreună lucrători cu noi..., iar prezicerile ei nu erau date spre zidire, îndemn și sfătuire, deci și ele veneau dintr-o sursă străină. Mesajul lor inflexibil precum prezicerile astrologice nu lăsa nicio posibilitate de scăpare. Uneori, bătrâna se angaja chiar față de „călăuza ei spirituală” să nu spună mai mult, lăsând astfel pe bietul om pradă unor grozăvii. Așa se întâmplase și cu Alina atunci când, din neștiință, a bătut la ușa ei. A auzit câteva cuvinte, care nu i-au fost de mare folos, și a fost nevoită să aștepte în tăcere un necaz implacabil, care i-a adus atâta suferință! Era tânără, dar ce mult a albit atunci!

Alina și-a dat seama că sub masca evlaviei, un demon de religiozitate se folosea de acea femeie, atrăgând la ușa ei oameni necăjiți și apăsați, ca să le dea speranțe false și să-i rățească de la Adevăr. Simula prin ea lucrarea divină de proorocie și nimeni nu-i stătea în cale, pentru că niciunul nu cerceta Cartea Sfântă care aduce lumină și călăuzire, Sola Scriptura.

CECILIA MOLOCE

**Botez în apă în
Biserica
Penticostală
Maranata, din
Lupeni, oficiat în
data de 7 ianuarie
a.c. de pastorii
Gheorghe Mesaroș
și Moisa Ioan.**